Θεσσαλονίκη τῇ 10ῃ Ἰουνίου 1903.

Ἀγαπητοί Θεῖοι.

Ὁ Πολύμνιος.

Σήμερον ἐφθάσαμεν εἰς Θεσσαλονίκην ὑγιεῖς καὶ σῶοι καὶ ἡ μήτηρ μου ἔφυγεν λίαν. Ἀφίσαμεν ἐκεῖ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ κ. Δημητρίου κύριε, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑγιὴς καὶ ὁ ἀδελφὸς κ. Γεώργιος κύριε ἐφυγάδευσε καὶ μὲ ἔπεσεν ὁ ὁποῖος μὲ ἔβγαλε εἰς τὴν οἰκίαν του μαζί μὲ τὰ φορέματα καὶ μὲ ἔβαλε νὰ τὰ στεγνώσω εἰς τὴν οἰκίαν του αἰ ὁποῖαι ἤμεθα βρεγμένα μαζί καὶ ὕστερον τὸ ἴδιον ὅπου εἶχεν ἔβγαλε φαγητὸν καὶ μὲ ἔβαλε νὰ φάγω τὸ φαγητὸν καὶ νὰ ξεκουρασθῶ εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ συγχύνωμεν νὰ ἔλθωμεν σπιτάκι μου τὸν κ. Μητροπολίτην καὶ ἤλθε τὰ φορέματα ἐδῶ ὁποῖα γίνε. καὶ ἐδῶ μείνωμεν εἰς τὸ σπίτι του τώρα νὰ πάρωμεν ὅλη ἀπὸ δυσκολίαν διὰ μὲ ἔβγαλε ἔξω καὶ νομίζω ὅτι αὐτοῦ θὰ ἤμεθα εἰς τὴν οἰκίαν του. Καὶ νὰ μὲ γράψετε καὶ χαιρετίσματα.

Ἀσπάζομαι τὰ πόδια τῶν δύο σας γονέων ὑμῶν ὑγιεῖς καὶ ὑγιεῖς καὶ ὁλοκλήρου τὸ σπίτι σας.

Δ. Κλεόπολος.